

Discurs íntegre de Felip VI (en català)

"Comparec avui davant de les Corts Generals per pronunciar el jurament previst a la nostra Constitució i ser proclamat rei d'Espanya. Complert aquest deure constitucional, vull expressar el reconeixement i el respecte de la Corona a aquestes Cambres, dipositàries de la sobirania nacional. I permetin-me que em dirigeixi a les seves senyories i des d'aquí, en un dia com avui, al conjunt dels espanyols.

Començo el meu regnat amb una profunda emoció per l'honor que suposa assumir la Corona, conscient de la responsabilitat que comporta i amb la major esperança en el futur d'Espanya. Una nació forjada al llarg de segles d'Història per la feina compartida de milions de persones de tots els llocs del nostre territori i sense la participació dels quals no pot entendre's el curs de la Humanitat.

Una gran nació, senyories, en què crec, que estimo i que admiro; i al destí de la qual m'he sentit unit tota la vida, com a príncep hereu i -avui ja- com a rei d'Espanya.

Davant de les seves senyories i davant de tots els espanyols -també amb una gran emoció- vull rendir un homenatge de gratitud i respecte pel meu pare, el rei Joan Carles I. Un regnat excepcional passa avui a formar part de la nostra història amb un llegat polític extraordinari. Fa gairebé 40 anys, des d'aquesta tribuna, el meu pare va manifestar que volia ser rei de tots els espanyols. I ho ha estat. Va apel·lar als valors defensats pel meu avi, el Comte Barcelona, i ens va convocar a un gran projecte de concòrdia nacional que ha donat lloc als millors anys de la nostra història contemporània.

En la persona del rei Joan Carles rendim avui l'agraïment que mereix una generació de ciutadans que va obrir camí a la democràcia, a l'entesa entre els espanyols i a la seva convivència en llibertat. Aquesta generació, sota el seu lideratge i amb l'impuls protagonista del poble espanyol, va construir els fonaments d'un edifici polític que va aconseguir superar diferències que semblaven insalvables, aconseguir la reconciliació dels espanyols, reconèixer Espanya en la seva pluralitat i recuperar per a la nostra Nació el seu lloc al món.

I em permetran també, senyories, que agraeixi a la meva mare, la reina Sofia, tota una vida de feina impecable al servei dels espanyols. La seva dedicació i lleialtat al rei Joan Carles, la seva dignitat i sentit de la responsabilitat, són un exemple que mereix un emocionat tribut de gratitud que avui -com a fill i com a rei- vull dedicar-li. Junts, els reis Joan Carles i Sofia, des de fa més de 50 anys, s'han lliurat a Espanya. Espero que puguem seguir comptant molts anys amb el seu suport, la seva experiència i el seu afecte.

Al llarg de la meva vida com a Príncep d'Astúries, de Girona i de Viana, la meva fidelitat a la Constitució ha estat permanent, com irrenunciable ha estat -i és el meu compromís amb els valors en els quals descansa la nostra convivència democràtica. Així vaig ser educat des de nen a la meva família, de la mateixa manera que pels meus mestres i professors. A tots ells els dec molt i els ho agraeixo ara i sempre. I en aquests mateixos valors de llibertat, de responsabilitat, de solidaritat i de tolerància, la Reina i jo eduquem les nostres filles, la Princesa d'Astúries i la Infanta Sofia.

Senyores i Senyors Diputats i Senadors,
Avui puc afirmar davant d'aquestes Cambres -i ho celebro- que comença el regnat d'un Rei constitucional.

Un Rei que accedeix a la primera magistratura de l'Estat d'acord amb una Constitució que va ser ratificada pels espanyols i que és la nostra norma suprema des de fa ja més de 35 anys.

Un Rei que ha d'atenir-se a l'exercici de les funcions que constitucionalment li han estat encomanades i, per aquesta raó, ser símbol de la unitat i permanència de l'Estat, assumir la seva més alta representació i arbitrar i moderar el funcionament regular de les institucions.

Un Rei, al cap i a la fi, que ha de respectar també el principi de separació de poders i, per tant, complir les lleis aprovades per les Corts Generals, col·laborar amb el govern de la Nació -a qui correspon la direcció de la política nacional- i respectar a cada moment la independència del Poder Judicial.

No tinguin dubtes, Senyories, que sabré fer honor al jurament que acabo de pronunciar; i que, en l'acompliment de les meves responsabilitats, trobaran en mi un cap de l'Estat lleial i disposat a escoltar, a comprendre, a advertir i a aconsellar; i també a defensar sempre els interessos generals.

I permetin-me afegir, que a la celebració d'aquest acte de tanta transcendència històrica, però també de normalitat constitucional, s'hi uneix la meva convicció personal que la Monarquia Parlamentària pot i ha de seguir prestant un servei fonamental a Espanya.

La independència de la Corona, la seva neutralitat política i la seva vocació integradora davant de les diferents opcions ideològiques, li permeten contribuir a l'estabilitat del nostre sistema polític, facilitar l'equilibri amb els altres òrgans constitucionals i territorials, afavorir l'ordenat funcionament de l'Estat i ser curs per a la cohesió entre els espanyols. Tots ells, valors polítics essencials per a la convivència, per a l'organització i desenvolupament de la nostra vida col·lectiva.

Però les exigències de la Corona no s'esgoten en el compliment de les seves funcions constitucionals. He estat conscient, des de sempre, que la Monarquia Parlamentària ha d'estar oberta i compromesa amb la societat que serveix; ha de ser una fidel i lleial intèrpret de les aspiracions i esperances dels ciutadans, i ha de compartir -i sentir com a propis- els seus èxits i els seus fracassos.

La corona ha de buscar la proximitat amb els ciutadans, saber guanyar-se contínuament la seva estima, el seu respecte i la seva confiança; i per això, vetllar per la dignitat de la institució, preservar-ne el prestigi i observar una conducta íntegra, honesta i transparent, com correspon a la seva funció institucional i a la seva responsabilitat social. Perquè, només d'aquesta manera, es farà creditora de l'autoritat moral necessària per a l'exercici de les seves funcions. Avui, més que mai, els ciutadans demanden amb tota raó que els principis morals i ètics inspirin -i l'exemplaritat presideixi- la nostra vida pública. I el Rei, al capdavant de l'Estat, ha de ser no només un referent sinó també un servidor d'aquesta justa i legítima exigència dels ciutadans.

Aquestes són, Senyories, les meves conviccions sobre la corona que, des d'avui, encarno: una Monarquia renovada per a un temps nou. I afronto la meva tasca amb energia, amb il·lusió i amb l'esperit obert i renovador que inspira els homes i dones de la meva generació".

Senyores i Senyors Diputats i Senadors,
Avui és un dia en què, si haguéssim de mirar cap al passat, m'agradaria que ho féssim sense nostàlgia, però amb un gran respecte per la nostra història; amb esperit de superació del que ens ha separat o dividit; per així recordar i fer tot el que ens uneix i ens dóna força i solidesa cap al futur.

En aquesta mirada han d'estar sempre presents, amb un immens respecte també, tots aquells que, víctimes de la violència terrorista, van perdre la vida o van patir per defensar la nostra llibertat. El seu record romandrà a la nostra memòria i al nostre cor. I la victòria de l'Estat de Dret, al costat del nostre major afecte, serà el millor reconeixement a la dignitat que mereixen.

I mirant la nostra situació actual, senyories, vull també transmetre la meva proximitat i solidaritat a tots aquells ciutadans que el rigor de la crisi econòmica ha copejat durament fins a veure's ferits en la seva dignitat com a persones. Tenim amb ells el deure moral de treballar per revertir aquesta situació i el deure ciutadà d'oferir protecció a les persones i a les famílies més vulnerables. I tenim també l'obligació de transmetre un missatge d'esperança -especialment als més joves- que la solució dels seus problemes i en particular l'obtenció d'una feina, sigui una prioritat per a la societat i per a l'Estat. Sé que totes les senyories comparteixen aquestes preocupacions i aquests objectius.

Però sobretot, senyories, avui és un dia en què m'agradaria que miréssim cap endavant, cap al futur; cap a l'Espanya renovada que hem de seguir construint tots junts en començar aquest nou regnat.

Al llarg d'aquests últims anys -i no sense dificultats- hem conviscut en democràcia, superant finalment temps de tragèdia, de silenci i foscor. Preservar els principis i ideals en els quals s'ha basat aquesta convivència i als quals m'he referit abans, no només és un acte de justícia amb les generacions que ens han precedit, sinó una font d'inspiració i exemple a cada moment per a la nostra vida pública. I garantir la convivència en pau i en llibertat dels espanyols és i serà sempre una responsabilitat ineludible de tots els poders públics.

Els homes i dones de la meva generació som hereus d'aquest gran èxit col·lectiu admirat per tothom i del qual ens sentim tan orgullosos. A nosaltres ens correspon saber transmetre'l a les generacions més joves.

Però també és un deure que tenim amb elles -i amb nosaltres mateixos-, millorar aquest valuós llegat, i augmentar el patrimoni col·lectiu de llibertats i drets que tant ens ha costat aconseguir. Perquè tot temps polític té els seus propis reptes; perquè tota obra política -com tota obra humana és sempre una tasca inacabada.

Els espanyols i especialment els homes i dones de la meva generació, senyories, aspirem a revitalitzar les nostres institucions, a reafirmar, en les nostres accions, la primacia dels interessos generals i a enfortir la nostra cultura democràtica.

Aspirem a una Espanya en què es pugui arribar a acords entre les forces polítiques sobre les matèries i en els moments que així ho aconselli l'interès general.

Volem que els ciutadans i les seves preocupacions siguin l'eix de l'acció política, ja que són ells els qui amb el seu esforç, treball i sacrifici engrandeixen el nostre Estat i donen sentit a les institucions que l'integren.

Desitgem una Espanya en què els ciutadans recuperin i mantinguin la confiança en les seves institucions i una societat basada en el civisme i en la tolerància, en l'honestedat i en el rigor, sempre amb una mentalitat oberta i constructiva i amb un esperit solidari.

I desitgem, al cap i a la fi, una Espanya en què no es trenquin mai els ponts de l'entesa, que és un dels principis inspiradors del nostre esperit constitucional.

En aquest marc d'esperança vull reafirmar, com a rei, la meva fe en la unitat d'Espanya, de la qual la Corona és símbol. Unitat que no és uniformitat, senyories, d'ençà que el 1978 la Constitució va reconèixer la nostra diversitat com una característica que defineix la nostra pròpia identitat, en proclamar la voluntat de protegir tots els pobles d'Espanya, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions. Una diversitat que neix de la nostra història, ens engrandeix i ens ha d'enfortir.

A Espanya han conviscut històricament tradicions i cultures diverses amb les quals de continu s'han enriquit tots els seus pobles. I aquesta suma, aquesta interrelació entre cultures i tradicions té la seva millor expressió en el concert de les llengües. Al costat del castellà, llengua oficial de l'Estat, les altres llengües d'Espanya formen un patrimoni comú que, tal com estableix la Constitució, ha de ser objecte d'especial respecte i protecció; ja que les llengües constitueixen les vies naturals d'accés al coneixement dels pobles i són alhora els ponts per al diàleg de tots els espanyols. Així ho han considerat i reclamat escriptors tan únics com Antonio Machado, Espriu, Aresti o Castelao.

En aquesta Espanya, unida i diversa, basada en la igualtat dels espanyols, en la solidaritat entre els seus pobles i en el respecte a la llei, hi cabem tots; hi caben tots els sentiments i sensibilitats, hi caben les diferents formes de sentir-se espanyol. Perquè els sentiments, més encara en els temps de la construcció europea, no han d'enfrontar, dividir o excloure mai, sinó comprendre i respectar, conviure i compartir.

I aquesta convivència, l'hem de revitalitzar cada dia, amb l'exercici individual i col·lectiu del respecte mutu i l'estima pels èxits recíprocs. Hem de fer-ho amb l'afecte sincer, amb l'amistat i els vincles de germanat i fraternitat que són indispensables per alimentar les il·lusions col·lectives.

Treballem tots junts, senyories, cadascú amb la seva pròpia personalitat i enriquint la col·lectiva; fem-ho amb lleialtat, entorn dels nous objectius comuns que ens planteja el segle XXI. Perquè una nació no és només la seva història, és també un projecte integrador, sentit i compartit per tots, que miri cap al futur.

Un nou segle, senyories, que ha nascut sota el signe del canvi i la transformació i que ens situa en una realitat ben diferent de la del segle XX.

Tots som conscients que estem assistint a profundes transformacions en les nostres vides que ens allunyen de la forma tradicional de veure el món i de situar-nos-hi. I que, a més

de donar lloc a inquietud, incertesa o temor als ciutadans, obren també noves oportunitats de progrés.

Afrontar tots aquests reptes i donar respostes als nous desafiaments que afecten la nostra convivència, requereix el concurs de tots: dels poders públics, als quals correspon liderar i definir els nostres grans objectius nacionals; però també dels ciutadans, del seu impuls, la seva convicció i la seva participació activa. És una tasca que demana un profund canvi de moltes mentalitats i actituds i, per descomptat, gran determinació i valentia, visió i responsabilitat.

La nostra història ens ensenya que els grans avenços d'Espanya s'han produït quan hem evolucionat i ens hem adaptat a la realitat de cada temps; quan hem renunciat al conformisme o a la resignació i hem estat capaços d'aixecar la vista i mirar més enllà -i per sobre- de nosaltres mateixos; quan hem estat capaços de compartir una visió renovada dels nostres interessos i objectius comuns.

El benestar dels nostres ciutadans -homes i dones-, senyories, ens exigeix situar Espanya al segle XXI, en el nou món que emergeix acceleradament; al segle del coneixement, la cultura i l'educació".

"Tenim davant nostre el gran desafiament d'impulsar les noves tecnologies, la ciència i la investigació, que són avui les verdaderes energies creadores de riquesa; el desafiament de promoure i fomentar la innovació, la capacitat creativa i la iniciativa emprenedora com actituds necessàries per al desenvolupament i el creixement. Tot això és, al meu judici, imprescindible per assegurar el progrés i la modernització d'Espanya i ens ajudarà, sens dubte, a guanyar la batalla per la creació de llocs de treball, que constitueix avui la principal preocupació dels espanyols.

El segle XXI, el segle també del medi ambient, haurà de ser aquell en què els valors humanístics i ètics que necessitem recuperar i mantenir, contribueixin a eliminar les discriminacions, afermin el paper de la dona i promoguin encara més la pau i la cooperació internacional.

Senyories, m'agradaria referir-me ara a aquest àmbit de les relacions internacionals, en què Espanya ocupa una posició privilegiada pel seu lloc en la geografia i en la història del món.

De la mateixa manera que Europa va ser una aspiració d'Espanya en el passat, avui Espanya és Europa i el nostre deure és ajudar a construir una Europa forta, unida i solidària, que preservi la cohesió social, afirmi la seva posició al món i consolidi el seu lideratge en els valors democràtics que compartim. Ens interessa, perquè també ens enfortirà cap a dins. Europa no és un projecte de política exterior, és un dels principals projectes per al Regne d'Espanya, per a l'Estat i per a la societat.

Amb els països iberoamericans ens hi uneix la història i llaços molt intensos d'afecte i germanat. En les últimes dècades, també ens hi uneix interessos econòmics creixents i visions cada vegada més pròximes sobre el global. Però, sobretot, ens hi uneix la nostra llengua i la nostra cultura compartides. Un actiu d'un immens valor que hem de potenciar amb determinació i generositat.

I finalment, els nostres vincles antics de cultura i de sensibilitat pròxims amb el Mediterrani, l'Orient mitjà i els països àrabs, ens ofereixen una capacitat d'interlocució privilegiada, basada en el respecte i la voluntat de cooperar en tants àmbits d'interès mutu i internacional, en una zona de tanta rellevància estratègica, política i econòmica.

En un món cada vegada més globalitzat, en què estan emergint nous actors rellevants, al costat de nous riscos i reptes, només cap assumir una presència cada vegada més potent i activa en la defensa dels drets dels nostres ciutadans i en la promoció dels nostres interessos, amb la voluntat de participar i influir més en els grans assumptes de l'agenda global i sobretot en el marc de les Nacions Unides.

Senyores i Senyors Diputats i Senadors,

Amb les meves paraules d'avui, he volgut complir amb el deure que sento de transmetre a les senyories i al poble espanyol, sincera i honestament, els meus sentiments, conviccions i compromisos sobre l'Espanya amb la qual m'identifico, la que estimo i a la qual aspiro; i també sobre la Monarquia Parlamentària en què crec: com he dit abans i vull repetir ara, una monarquia renovada per a un temps nou.

I en acabar el meu missatge vull agrair als espanyols el suport i l'afecte que en tantes ocasions he rebut. La meva esperança en el nostre futur es basa en la meva fe en la societat espanyola; una societat madura i vital, responsable i solidària, que està demostrant una gran enteresa i un esperit de superació que mereixen el major reconeixement.

Senyories, tenim un gran País; Som una gran Nació, creguem i confiïm-hi.

Deia Cervantes en boca de Don Quijote: "no és un home més que un altre si no fa més que un altre".

Jo em sento orgullós dels espanyols i res m'honoraria més que, amb la meva feina i esforç de cada dia, els espanyols poguessin sentir-se orgullosos del seu nou Rei.

Muchas gracias. Moltes gràcies. Eskerrik asko. Moitas grazas".